

SVĒTĪTS TAS, KURŠ NĀK KUNGA VĀRDĀ

Sabata pēcpusdienai

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Ps. 23, Jņ. 10:11–15, Ps. 22, Ps. 89:28–33, Kol. 1:16, Ps. 2, Ebr. 7:20–28.

ATMIŅAS TEKSTS:

“Akmens, ko namdari nometuši pie malas, ir kļuvis par stūra akmeni. Tas ir Tā Kunga darbs, un tas ir brīnums mūsu acīs.” (Ps. 118:22, 23)

Psalmi liecina par Kristus personību un kalpošanu. Psalmos ir redzami gandrīz visi Viņa darba aspekti pestīšanas plānā. Tajos dažādos veidos tiek iepriekš atklāta un paredzēta Kristus dzīve un darbs, bieži vien ar ievērojamu precizitāti.

Psalmos atklātās tēmas ietver Kristus dievību, Viņu kā Dēlu, Viņa paklausību, Viņa degsmi par Dieva templi, Viņa kā Labā Gana identitāti, nodevību pret Viņu, Viņa ciešanas, to, ka Viņa kauli netiks salauzti, Viņa nāvi, augšāmcelšanos, debesbraukšanu, priesterību un valstību. Tas viss ir Psalmos uzrakstīts, pravietots daudzus gadsimtus pirms Jēzus nākšanas miesā.

Nav brīnums, ka, piemēram, runājot par Savu kalpošanu ar mācekļiem ceļā uz Emavu (Lk. 24:44), Jēzus norādīja uz Psalmiem. Viņš vēlējās, lai viņi Psalmos atrod pierādījumus tam, kas Viņš ir.

Daži no psalmiem, kas ir piepildījušies Kristū, ir Ps. 24, 45, 72 un 101 (ideālais ķēniņš un tiesnesis), Ps. 88 un 102 (ciešanās esošā Dieva kalpa lūgšanas).

Visos psalmos, pateicoties dziesminieka žēlabām, pateicībām, slavinājumiem un saucieniem pēc taisnības un glābšanas, mēs varam dzirdēt atbalsis Kristus lūgšanai par pasaules pestīšanu.

Iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 2. martā.

Dievišķais, sevi upurējošais Gans

Izlasi Ps. 23, Ps. 28:9, Ps. 80:2, Ps. 78:52, 53, Ps. 79:13 un Ps. 100:3. Kā šajos pantos ir attēlota saikne starp Kungu un Viņa ļaudīm? _____

Kungs kā Gans un Dieva tauta kā Viņa ganību avis izgaismo Dieva vadību un uzturošās rūpes par Savu tautu, kā arī cilvēku atkarību no Dieva viņu vajadzību apmierināšanā. Metafora norāda uz tuvumu starp Dievu un Viņa tautu, jo gani dzīvoja kopā ar saviem ganāmpulkiem un rūpējās par katru aitu atsevišķi. Gana tēls arī uzsver Dieva īpašumtiesības uz Savu ganāmpulku, ko garantē divas spēcīgas saites: radīšana (Ps. 95:6, 7; Ps. 100:3) un derība (Ps. 28:9, Ebr. 13:20).

Dievišķā Gana tēls, kurš ved Jāzepu kā ganāmpulku (Ps. 80:2), iespējams, norāda uz Jēkaba svētību Jāzepam, kurā Dievs attēlots kā Israēla Gans, un tādējādi atsaucas uz šo lielo solījumu un svētību (1. Moz. 49:24).

Ķēniņus uzskatīja par savas tautas ganiem (2. Sam. 5:2). Tomēr tikai Dievs patiesi ir pelnījis šo titulu, jo vairums ķēniņu nedzīvoja saskaņā ar šo aicinājumu. To darīja tikai Jēzus, tāpēc Viņu sauc par Labo Ganu.

Izlasi Jņ. 10:11–15. Ko Jēzus saka par Sevi kā par Labo Ganu? _____

Ciešā saikne starp dievišķo Ganu un Viņa ganāmpulku ir redzama tajā, ka ganāmpulks nepārprotami pazīst Gana balsei (Jņ. 10:4, 27). Līdz pat mūsdienām Tuvo Austrumu gani var atdalīt sajaukušos ganāmpulkus, vienkārši sasaucot savas aitas, jo tās atpazīst sava gana balsei.

Reizēm Dieva ganāmpulks piedzīvo dažādas ciešanas, ko cilvēki saprot kā Dieva neapmierinātības un pamestības zīmi. Tomēr Labais Gans nekad nepamet savas nokļīdušās avis, bet meklē tās, lai izglābtu. Tas ir spēcīgs Dieva attiecību ar Viņa ļaudīm ainojums. Viņš ir gatavs mirt par savām avīm (Jņ. 10:11, 15) un paradoksālā kārtā kļūt par upura Jēru viņu labā (Jņ. 1:29). Turklāt Jēzus apstiprināja, ka aicinās Savas avis citās kūtīs un apvienos tās vienā ganāmpulkā (Jņ. 10:16).

Kā mēs savā ikdienā praktiski varam izmantot to, kas mums ir apsolīts no Jēzus kā Labā Gana? _____

Mesija, kas cieš

Izlasi Ps. 22 un Ps. 118:22. Kā Mesija izturējās pret tiem, ko Viņš bija nācis glābt? ____

Daudzos psalmos ir paustas mokošas sajūtas par ciešanu pilno Mesijas pilnīgo pamešanu (piem., Ps. 42, 88, 102). Ps. 22 ir tiešs mesiāniskais pravietojums, jo daudzas šī psalma detaļas nevar vēsturiski saistīt ar ķēniņu Dāvidu, bet lieliski atbilst Kristus nāves apstākļiem. Jēzus pie krusta lūdza ar Ps. 22:1 vārdiem (Mt. 27:46).

Kristus mokas, ko radīja atšķirtība no Tēva, izsauca tas, ka Kristus nesa visas pasaules grēkus, un šīs mokas var izmērīt tikai pēc Viņu tuvības pakāpes, proti, pēc Viņu vienotības, kurai nav līdzīgas (Jņ. 1:1, 2; Jņ. 10:30). Tomēr pat neizsakāmo ciešanu dziļums nespēja salauzt vienotību starp Tēvu un Dēlu. Savā pilnīgajā pamestībā Kristus bez nosacījumiem uztic Sevi Tēvam, neskatoties uz to, cik lielu izmisumu Viņš piedzīvo.

“Kā mūsu Vietniekam un Galvotājam Kristum bija uzlikti visi mūsu noziegumi. Viņš tika pieskaitīts pārkāpējiem, lai Viņš mūs varētu atpirkt no bauslības nosodījuma. Viņa sirdi spieda ikviena Ādama pēcnācēja noziegumi. Dieva ienaidis pret grēku un ārkārtējā nepatika pret jebkādu netaisnību Viņa Dēla dvēseli pildīja ar šausmām.” (Elena Vaita “Laikmetu ilgas” 753. lpp. oriģ.)

Bīstamo dzīvnieku tēli – spēcīgie buļļi, rūcošās lauvas un suņi – izgaismo cilvēku nežēlību un naidīgumu, ko Kristus, kas tiek salīdzināts ar nekaitīgu un bezpalīdzīgu tārpu, sastapa Savās pēdējās stundās. Ps. 22 ar pārsteidzošu precizitāti uzrakstītas pūļa indīgās piezīmes, kas ģirgājās par Jēzu ar Viņa paša Tēvam teiktajiem vārdiem (Ps. 22:2, 9; Mt. 27:43), kā arī notikums ar karavīriem, kas sadala Jēzus drēbes (Ps. 22:19, Mt. 27:35). Cilvēki toreiz nesaprata, ka “tārps”, kuru viņi centās sagraut, kļuvis par tempļa galveno “stūrakmeni” un nodrošinās tā pamatu (Ps. 118:22).

Atstumtais Mesija pēc Savas augšāmcelšanās no mirušajiem kļuva par pestīšanas Avotu Dieva tautai (Mt. 21:42, Ap. d. 4:10–12). Kristus cieta cilvēces noraidījumu, bet Dievs pagodināja Savu Dēlu, padarot Viņu par galveno dzīvo “stūrakmeni” Dieva garīgajā templī (Ef. 2:20–22, 1Pt. 2:4–8). Tiem, kas noraida šo akmeni, proti, Dieva pestīšanas līdzekli, tas kļuvis par tiesas līdzekli (Jes. 8:14, Mt. 21:44).

Jēzus pie krusta samaksāja sodu par katru grēku, ko jebkad esi izdarījis. Kā tam, ka Viņš cieta tavā labā, vajadzētu ietekmēt tavu dzīvesveidu, proti, kāpēc tev grēku vajadzētu uzskatīt par tik ļoti riebīgu? _____

Mūžīgi uzticīgs Viņa derībai

Izlasi Ps. 89:28–33, 39–47 un Ps. 132:10–12. Par ko ir Dāvida derība? Kas, šķiet, to ir apdraudējis? _____

Dāvida derība ietver Dieva apsoliĵumu par mūžīgu atbalstu Dāvida līnijai un Dieva tautas labklājību (2. Sam. 7:5–16; Ps. 89:2–5, 20–38; Ps. 132:12–18). Derības pastāvīgums tika noteikts ar Dieva svinīgo zvērestu un ķēniņa uzticību Dievam. Tomēr pat uzticīgie ķēniņi, piemēram, ķēniņš Dāvids, ne vienmēr bija uzticīgi Kungam. Ps. 89 izteikta nožēla par skarbo realitāti, kas, šķiet, norāda, ka Dāvida derības krāšņie solījumi ir zaudēti. Vai Dievs Israēlu bezcerīgi atstājis? Atbilde, protams, ir – nē!

Jā, Dieva dusmas ir Viņa sprieduma izpausme (Ps. 38:2, Ps. 74:1). Tomēr tas nav mūžīgs, jo Dieva mūžīgā mīlestība piedod cilvēkiem grēkus, kad viņi tos nožēlo. Taču, kamēr tas turpinās, Dieva neapmierinātība ar saviem maldīgajiem cilvēkiem ir nopietna. Cilvēki izjūt savas nepaklausības rūgtās sekas un apzinās savu grēku smagumu (Ps. 89:39–47). Tomēr viņi jautā: “Cik ilgi?”, apelējot pie Dieva dusmu pārejošā rakstura (Ps. 89:47). Atjaunota cerība rodas no jaunas pārliecības par Dieva uzticību “atcerēties” Savu žēlastību (Ps. 89:48, 51).

Īsāk sakot, lai gan cilvēkam pildāmā derības puse netika izpildīta, ļaudis varēja dusēt Dieva nemainīgo nodomu apsoliĵumā, ko nodrošināja Mesija, kurš iemieso visu Israēla un visas pasaules taisnību un pestīšanu. Tas nozīmē, ka galu galā Dievs uzvarēs un Viņa mūžīgā valstība tiks nodibināta uz visiem laikiem, bet tikai Jēzus, nevis Dieva ļaužu dēļ.

Jēzus Kristus ir Dāvida Dēls un Mesija (Mt. 1:1, Ebr. 1:8). Viņu sauc par “visas radības pirmdzimto” (Kol. 1:15), atsaucoties uz Ps. 89:28, kurā Dāvids, kas bija Kristus simbols, tiek saukts par Dieva pirmdzimto. “Es viņu iecelšu par pirmdzimto, par visaugstāko zemes ķēniņu starpā.”

Skaidrs, ka nosaukums “pirmdzimtais” neizsaka Dāvida bioloģisko statusu, jo Dāvids bija savu vecāku astotais bērns (1. Sam. 16:10, 11). Tas pats ir ar Jēzu. Šis tituls apzīmē Viņa īpašo godu un autoritāti (Kol. 1:16, 20–22). Dievs padarīja Jēzu par augstāko ķēniņu pār visu pasauli, kad Viņš uzmodināja Jēzu no miroņiem (Ap. d. 2:30, 31).

Izlasi Kol. 1:16, 20–22. Ko šie panti mums māca par to, kas bija Jēzus un ko Viņš ir izdarījis mūsu labā? Kādu apsoliĵumu jūs varat no tā paņemt sev? _____

Mūžīgais Kēniņš, kas nepārspējam's Savā spēkā

Izlasi Ps. 2, Ps. 110:1–3; 5–6, Ps. 89:5, 14–18. Ko šie panti māca mums par Kristu kā Kēniņu? _____

Dieva kā Mesijas Tēva ainojums norāda uz kēniņa kronēšanu, kad kēniņš tika pieņemts Dieva derībā (Ps. 2:7, Ps. 89:26–28). Ps. 2:7 paredz Kristus augšāmcelšanos un paaugstināšanu kā jaunās mūžīgās derības un Kristus kēnišķīgās priesterības rītausmu (Ap. d. 13:33–39, Ebr. 1:5, Ebr. 5:5). Mesija sēž pie Dieva labās rokas kā Tāds, kam ir citur neredzēts gods un vara (Ps. 110:1; Ap. d. 7:55, 56). “Turklāt mijiedarbība starp Kungu un ‘svaidīto’ (Mesiju) pat liecina par nodomu identificēt šo Dāvida Mesiju ar pašu Kungu. [...] Ja tas, kas sēž labajā pusē, ir Kungs, tad Kungs ir Mesija, jo pēdējais arī ir redzams pa labi [skat. Ps. 110:1, 5.]” (Jacques Doukhan “On the Way to Emmaus” (Clarksville, MD: Lederer Books, 2012), 26., 27. lpp.)

Galu galā Kristum būs absolūta uzvara pār saviem ienaidniekiem. Ienaidnieku padarīšana par “kāju pameslu” ir ainojums, kas atspoguļo seno Tuvo Austrumu valdnieku paražu likt kājas uz uzvarēto ienaidnieku kakla, lai demonstrētu pilnīgu dominēšanu pār tiem. Tomēr Kristus zizlis šeit nav šausmu rīks (Ps. 2:9, Ps. 110:2).

Zizli (“nūju”) sākotnēji turēja cilšu vadoņi kā cilts simbolu (4. Moz. 17:2–10). Kristus zizlis nāk no Ciānas, jo Viņš pārstāv Ciānas ļaudis. Viņa nūja ir dievišķās tiesas simbols, kas izbeidz ļaunuma valdīšanu un attēlo Kristus nepārspējamo valdīšanu (Atkl. 2:27, Atkl. 12:5). Pat ļaunajiem kēniņiem tiek dota iespēja nožēlot grēkus un pakļauties Mesijam (Ps. 2:10–12).

Grafisks Kristus galīgās uzvaras attēlojums ir atrodams Daniēla grāmatas 7. nodaļas pirmsadventes ainā, kas parāda, ka pēc sprieduma pasludināšanas “Visaugstākā svēto labā” (Dan. 7:22, angļu NKJV) ir nodibināta Viņa valstība, un “Viņa valstība ir mūžīga valstība” (Dan. 7:27, angļu NKJV). Pateicoties krustam, valstības apsolījums ir nodrošināts.

Svētība tiek apsolīta visiem, kas paļaujas uz Kēniņu, un ļaudis priecājas par Mesijas augstāko un taisnīgo valdīšanu (Ps. 2:12, Ps. 89:16–18).

Cik jauki ir apzināties, ka, jā, galu galā labais uzvarēs ļauno, taisnīgums tiks izpildīts un sāpes un ciešanas tiks uz visiem laikiem uzvarētas. Kā šai patiesībai vajadzētu mūs mierināt tagad, kad no cilvēciskā viedokļa šķiet, ka ļaunums plaukst? _____

Mūžīgais priesteris pēc Melhisedeka kārtas

Izlasi Ps. 110:4–7. Ar ko Kristus priesterība ir unikāla, un kādu lielu cerību mēs varam atrast Kristus Debesu priesterībā? _____

Dievs apveltī Mesiju ar mūžīgu valstību (Ps. 110:1–3) un augstāka līmeņa priesterību pēc Melhisedeka kārtas (Ps. 110:4–7). Tas Kungs apzīmogo Savu vārdu ar svinīgu solījumu (Ebr. 6:18). Dieva zvērests dāvāt mums priesteri bez vainas ir Viņa žēlastības zīme. Cilvēku grēki un atklātā sacelšanās pastāvīgi mudina Dievu pamest Savus ļaudis, taču Dieva zvērests ir nemainīgs un garantē Dieva žēlastību, kas atceļ spriedumu pār nožēlojošiem cilvēkiem (2. Moz. 32:14, Ps. 106:45).

Dievišķais zvērests ievieš jaunu elementu Dāvida derībā, paziņojot, ka ķēniņš Mesija ir arī Priesteris (Ps. 110:4). Israēla ķēniņi nekad nevarēja darboties kā levītu priesteri (4. Moz. 8:19, 2. Laiku 26:16–21). Kad Raksti piemin ķēniņus vai cilvēkus, kas upurē, tas nozīmē, ka viņi nes upurus priesteriem, kuri tos upurēja. Ps. 110 izceļ ķēniņu Mesiju no citiem Israēla ķēniņiem un priesteriem. Kristus mūžīgā priesterība izriet no Melhisedeka, kurš bija gan Salemas (Jeruzalemes) ķēniņš, gan “Visaugstākā Dieva” priesteris (1. Moz. 14:18–20). Vecajā Derībā nekur nav minēts, ka ķēniņam Dāvidam vai kādam citam israēliešu ķēniņam būtu priesterība pēc Melhisedeka kārtas, izņemot Ps. 110. Skaidrs, ka psalms runā par īpašu ķēniņu-priesteri Israēla vēsturē.

Izlasi Ebr. 7:20–28. Kāda ietekme ir tam, ka Kristus ir Augstais Priesteris? _____

Būdams gan dievišķais Ķēniņš, gan mūžīgais Priesteris, Kristus ir nesalīdzināmi pārāks pār cilvēku priesteriem un ķēniņiem; tāpēc mums var būt cerība. Kristus apstiprina augstāko derību, kas balstās uz Dieva zvērestu, nevis cilvēku apsolījumiem. Viņš kalpo Debesu svētnīcā. Viņa priesterību neietekmē grēks vai nāve, kā tas ir ar cilvēku priesteriem, un tādējādi Viņš var aizlūgt par Savu tautu un glābt to uz visiem laikiem. Kristus kā bezvainīgā un līdzjūtīgā priesterā samierināšanas darbs sniedz Viņa ļaudīm ilgstošu pārliecību par palikšanu Dieva klātbūtnē (Ebr. 6:19, 20). Kristus ķēnišķīgā priesterība atceļ ļaunuma varu ne tikai cilvēku sirdīs, bet arī pasaulē. Viņš turēs Ps. 2 doto apsolījumu, ka ikviena tauta un valdnieks būs pakļauti Kristus Jēzus ķēnišķīgajai tiesai (Ps. 2:6–9; Ps. 110:1, 2, 5, 6). Jēzus brīnišķīgā ķēnišķīgā priesterība prasa pilnīgu mūsu paklausību un uzticību.

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elenas Vaitas grāmatā “Laikmetu ilgas” nodaļu “Dievs ar mums” (19.–26. lpp. oriģ.).

Saturot gan Kristus lūgšanas, gan lūgšanas par Kristu, Psalmi sniedz unikālu atklāsmi par Kristus personību un atpestīšanas kalpošanu, kurā Viņš ir “Dievs ar mums” (Mt. 1:23). Jēzus ir “Dievs ar mums” cīņā ar pamestību un ciešanām. Viņš ir “Dievs ar mums” saucienos pēc taisnības un glābšanas. Jēzus ir “Dievs ar mums”, nepametot mūs pazušana un izmisumam, bet rādot mums uzvarošas ticības ceļu. Viņš mums kļūva par mūžīgo priesteri un ķēniņu, lai glābtu mūs no mūžīgā grēka nolemtības. Kristū, pilnīgajā Dāvida izcelsmes Ķēniņā, piepildās visi Dieva svētie pestīšanas apsolījumi (2kor. 1:20).

Elena Vaita ar izpratni apraksta Kristus vienotību ar cilvēci: “Ar savu cilvēcisko dabu Kristus aizsniedza cilvēci, bet ar dievišķo dabu Viņš satvēra Dieva troni. Kā Cilvēka Dēls Viņš mums rādīja paklausības piemēru, bet kā Dieva Dēls Viņš dod spēku paklausīt. Tas bija Kristus, kas no ērkšķu krūma pie Horeba kalna runāja uz Mozu, sacīdams: ‘ES ESMU, kas ES ESMU (...). Tā tev jārunā ar Israēla bērniem: ‘ES ESMU’ – tas mani sūtījis pie jums.’ (2. Moz. 3:14) Tā bija Israēla atbrīvošanas ķīla. Kad Kristus nāca ‘cilvēka līdzībā’, Viņš sevi pasludināja par ‘ES ESMU’. Betlēmes Bērns, lēnprātīgais un pazemīgais Pestītājs ir Dievs, ‘parādīts miesā’ (1. Tim. 3:16). Mums Viņš saka: ‘ES ESMU Labais Gans’, ‘ES ESMU Dzīvā Maize’, ‘ES ESMU Ceļš, Patiesība un Dzīvība’ (Jņ. 10:11; 6:51; 14:6). ‘Man ir dota visa vara debesīs un virs zemes’ (Mt. 28:18). Es esmu visu apsolījumu nodrošinājums. Es Esmu – tāpēc nebaidieties!” (Elena Vaita “Laikmetu ilgas” 24., 25. lpp. oriģ.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kā Dievs ir parādījis Savu nelokāmo uzticību derībai, neskatoties uz cilvēku neuzticību? Kādu pārliecību tas sniedz grūtībās nonākušajiem Dieva bērniem mūsdienās?

2. Kā Kristus unikālā un augstākā priesterība pēc Melhisedeka kārtas stiprina Dieva tautas pārliecību par glābšanu?

3. Evaņģēliji parāda, ka daudzi Psalmos dotie mesiāniskie apsolījumi piepildījās Jēzū Kristū. Kā tas parāda Dieva Vārda patiesumu? Kāpēc mums ir jāpretojas jebkurai sajūtai, kas vājina mūsu uzticību Dieva Vārdam?

4. Kādu lielu mierinājumu mēs varam gūt no Kristus vārdiem: “Man ir dota visa vara debesīs un virs zemes” (Mt. 28:18)? Kā mēs izmantojam šo apsolījumu savā pieredzē?